Vámos György: Viperák

2013 február 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Most 2013-at írunk, lassan kitavaszodik. Ki gondolná, hogy a 2006-os szeptemberi és októberi történések felel?sei immáron hat éve nem kerültek rács mögé? Joggal merül fel a kétely: lehet, hogy semmi sem történt valójában?

Pedig volt ott minden! Lovasroham, tévészékház elleni támadás, elszabadult harckocsi.

Azóta már kormányváltás is történt, s?t, az új kabinet kétharmados felhatalmazásának félidején is túl vagyunk, de vajon mégis ki vagy mi állhatja útját a felel?sségre vonásnak? Gondoljunk csak bele abba, hogy még az is elfordulhatott az elmúlt hat év során, hogy megpróbálták elhitetni velünk: nem is történt szemkilövés. Pedig volt. Többeknek is a szeme világába került a gumilövedékkel való lövöldözés, többen szereztek életre szóló, maradandó sérülést, de az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy az utca emberén kívül a rend?rök is szenvedtek különböz? sérüléseket, nem beszélve arról, amilyen lelki traumát kellett átélniük azoknak a fiatal rend?röknek, akiket a tévé ostrománál koncként dobott oda a vezetés. Provokáció történt?

Gyönyör? ?szi nap volt, amikor a rádióban, máig tisztázatlan körülmények között, adásba került Gyurcsány Ferenc ?szödi beszéde. Természetesen nem teljes terjedelmében, hanem csak kiragadott részletek hangzottak el a májusban, az MSZP-frakciónak tartott tájékoztatójából. Tartalmuk felborzolta az emberek kedélyét. Tehát ott tartunk, hogy biztosan nem tudjuk, ki lehetett a kiszivárogtató, valamint, hogy ki adott engedélyt a beszéd részleteinek lejátszására. Gyurcsány óriási hibát követett el, amikor nyilvánosságra kerültek zárt körben elhangzott szavai, ki kellett volna használnia a miniszterelnököt megillet? lehet?ségeket, és azonnal megszólalni a rádióadás után, hiszen biztos lehetett benne, hogy országos felháborodás lesz! De ? nem tette, soha nem tudjuk meg, hogy miért. Vagy annyira bízott magában, vagy rossz tanácsot adtak neki, így sajnos megakadályozhatatlanok voltak a következmények. Kisebb-nagyobb csoportokban tömegek vonultak az utcára, követelve a miniszterelnök azonnali lemondását. Jogos volt-e vajon a tömegek követelése, hogy Gyurcsány távozzon azonnali hatállyal a politikai életb?l? Döntse el ki-ki maga… Tény, hogy ezt követ?en mindennapossá váltak az utcai megmozdulások. A Kossuth téren „állóháború” alakult ki, az egyre gyülekez? emberek Gyurcsány lemondását követelték, de szerencsére mégsem történt semmiféle atrocitás. A rend?rség hiteltelenül rosszul, manipuláltan kommunikálta az eseményeket. Gergényi budapesti rend?rf?kapitány, aki szakmájának megszállottja, bizonyíthatóan több alkalommal valótlanságokat állított a sajtótájékoztatókon. Gondoljunk például arra, amikor közölte: vipera nev? eszközt nem alkalmazott a rend?rség. Közben pergett a film, amelyen még azt is lehetett látni, hogy egy rend?r elejtette a viperát. Petrétei belügyminiszter pedig közölte, hogy papucsban, otthon nézte az eseményeket. Komikussá téve önmagát. Persze továbbra is megválaszolatlan a kérdés, voltak-e provokátorok, hiszen mindmáig teljesen megmagyarázhatatlan, hogy miként robbanhatott ki az akkori tévészékház ostroma úgy, hogy a környez? utcákban komoly rend?ri er?k állomásoztak, tétlenül. Amikor betörték a székház ajtaját, a tömeg – mintha csak parancsszóra tenné – hirtelen megállt. Néhányan nekiugrottak a székházban lév? élelmiszer- és üdít?automatáknak, majd mindent hátrahagyva felszívódtak, a petíciót lobogtatókkal együtt. Már senki semmit nem akart beolvasni a tévében. Egy-két hét múlva szinte teljesen el is terel?dött a figyelem ezekr?l az eseményekr?l, hisz közeledett október 23., amely a forradalom leverése óta mindig vészterhes dátumnak számított. A magyar embereket addigra már annyi sérelem érte, hogy teljesen mindegy volt, kire és mire szavazott valaki, valamelyik négy év biztosan hozott már kellemetlenségeket. 2006. október 23. nemcsak egy egyszer? megemlékezés volt a magyar polgárok számára, hanem a forradalom 50. évfordulója!

A maga módján mindenki várta, hogy tisztességgel emlékezhessen mindazokra, akik életüket adták a szabadságért. Arra senki nem számított, hogy a méltóságteljes megemlékezés helyett turbulens jelenetek, utcai összecsapások alakulnak ki. A Fidesz az 50. évforduló megemlékezésére nagygy?lést szervezett. Nyilván biztosra vette, hogy a szeptemberi tévészékházas atrocitások nem ismétl?dnek meg az Astoriánál. Nagyon sok polgári beállítottságú ember ment el a közös emlékezésre. Senki sem gondolt arra, hogy néhány órán belül az Astoria és környéke a hozzá tartozó mellékutcákkal együtt szinte véres csatatérré változik. A legfélelmetesebb a lovasroham volt, amelyet teljesen feleslegesen indítottak Gergényiék a tömeggel szemben. Az ilyen nagymérték? utcai jelenetekhez nem szokott emberek egyszer?en nem is akartak hinni a saját szemüknek. A helyzet katasztrofális volt. Remélhet?leg még hasonló sem történik soha többé az országban! De hiába a rengeteg tanú, hiába a sérült emlékez?k és rend?rök, ismételten fel kell tennünk a kérdést: hogyan fordulhat el? egy demokráciában, egy normális társadalomban, hogy az események óta eltelt hat évben még mindig nem történt meg a felel?sségre vonás, háborítatlanul éli világát Bene László (volt országos rend?rf?kapitány) és Gergényi Péter (volt budapesti rend?rf?kapitány)? Önöknek nem hiányzik a válasz ennyi év után?

Vámos György - magyarhirlap.hu

Ajánló